

అందరూ అల్లవింపండి!

రాత్రి వది గంటల వేళ!
 సుజాత వంటింట్లో సర్కి బెడ్ రూమ్ లోకి వచ్చే-
 సరికి రాజారావు నిద్ర కువక్రమించబోతున్నాడు
 "అప్పుడే నిద్రపోతున్నారా" మీతో ఒక విషయం
 చెప్పాలనుకుంటున్నాను" అంది సుజాత
 రాజారావు కళ్ళు తెరిచి
 "ఏమిటదీ సుజా, అనడిగాడు

"మన పిల్లల విషయమండీ వీళ్లని ఎంత కాలం
 ప్రక్కంటో వదులుతామండీ ఈ మధ్య అవిడ
 ఎసుక్కుంటోంది కూడా"

మంచీ పని పిల్లని చూడు, అన్నాడు ఆ
 అనుభవం కూడా అయిందిగా పిల్లల కోసం వుంచిన
 పాలు బిస్కెట్లు అదే ఖాళీ చేసేది పిల్లలు మట్టి
 తింటున్నా చూస్తూ వూరుకునేది ఆ పని పిల్ల
 వున్నాళ్ళూ పిల్లల కేవేవో రోగాలు వస్తూనే
 వున్నాయి మనకి రెట్టింపు ఖర్చయింది జ్ఞాపకం
 లేదు'

'అయితే ఏం చేద్దా మంటావ్,' నాలో చసగా
 అడిగాడు

'ఇది మన ఒక్కరి సమస్యే కాదు వుద్యోగాలు చేసే
 భార్య భర్తలందరి సమస్యే కొన్ని పూళ్లలో
 పిల్లల్ని చూసేందుకు శిశుకేంద్రాలుంటాయి కాని
 ఈ పూళ్ల అటువంటివేమీ లేవు' ఎసుక్కుంది
 సుజాత

సుజాతకు ప్రైవేటు కంపెనీలో వుద్యోగం రాజారావు
 బ్యాంకులో పని చేస్తున్నాడు ఈ కరువు కాలంలో
 భార్య భర్తలిద్దరూ వుద్యోగాలు చేస్తేనేగానీ సంసా-
 రాలు సజావుగా సాగవు వాళ్లకి ఇద్దరు పిల్లలు
 అమ్మాయికి మూడేళ్లు పిల్లాడికి ఏడాది సుజాత
 రాజారావు ఇద్దరూ వుద్యోగాలకు వెడితే ఇంట్లో
 వాళ్లవి చూసేవాళ్లు లేరు పిల్లలు కొంచెం పెద్ద-
 వాళ్లయ్యే వరకూ ఇబ్బంది

"అఫీసులో పని చేస్తున్నా మనసంతా ఇంటి పైనే
 వుంటుంది పిల్లలు ఏం చేస్తున్నారో? ఎలా
 వున్నారో అనే బెంగ' బాధగా అంది

ఈ సమస్య నెలా పరిష్కరించాలో రాజారావు

కేమాత్రం అర్థం కాలేదు
 నే నొక మాట చెప్పనా
 సుజాత మళ్ళీ అంది

'కొంపదీసి వుద్యోగం మానేస్తానంటుండా
 రాజారావు భయపడ్డాడు ఆమెకి వచ్చే ఊతం మీద
 ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకున్నాడు ఈ మధ్యనే స్కూటర్ కి

చిన్నకొట్ట సుఖలాదేవి

అర్ధం ఇచ్చాడు రెండు నెలల్లో వస్తుంది సుజాత
 ఊతం నెల నెలా ఆ స్కూటర్ కి చెల్లించాలి ఇంకా
 స్థలం కొనాలి, ఇల్లు కట్టాలి సుజాత వుద్యోగం
 మానకూడదు.

"ఏమిటో చెప్పు సుజా అన్నాడు ఏం వినాల్సి
 వస్తుందో ననే బెరుకుతో

"అత్తయ్యగారిని పిలిపించండి, అంది
 ఆది విని రాజారావు ఆశ్చర్యపోయాడు'

"సుజా నిజంగానే అంటున్నావా?"

"అవునంది అంతకంటే మార్గంలేదు పిల్లల్ని
 చూస్తారు ఇంట్లో నాకు పనికి సహాయంగా
 వుంటారు ఒక్కడాన్ని ఆఫీసుపని ఇంటి పని చేసు-
 కోవాలంటే చాలా కష్టంగా వుంటోంది అంది
 రాజారావు మాటల్లడలేదు

"మిరింకేమీ ఆలోచించకండి మనిద్దరం వెళ్లి
 అవిడని తీసుకోదాం' మనకి అంతకంటే మార్గం-
 లేదు అని మంచం మీద పడుకుని కళ్ళు మూసు-
 కుంది

* * *

కానీ రాజారావుకు నిద్ర రాలేదు
 సుజాత అన్న మాటతో అతడికి చాలా రోజుల
 తర్వాత తల్లి గుర్తుకు వచ్చింది

అరవై ఏళ్ల వయసులో ఎండిపోయిన శరీరంతో ఆ
 పల్లెటూళ్లో ఒక ప్రక్కకు ఒరిగి పోయిన ఇంట్లో-
 చిరిగిపోయిన చాప మీద పడుకుని నా కొడుకు ఇక నా
 దగ్గరకు రాడేమో అనుకుంటూ వుంటుండేమో!

రోజూ ఉదయపు వేళ గుమ్మంలో నిలబడి బాబూ,
 పోస్టుమేనూ మావాడు నాకేవన్నా వుత్తరం
 వ్రాశాడా? అని అడుగుతూ వుంటుండేమో?

రాజారావు కళ్లలో నిళ్లు తిరిగాయి. ఇన్నాళ్లూ
 ఎప్పుడైనా తల్లి గుర్తుకు రాబోయినా బలవంతాన
 మనస్సు మరల్చుకునేవాడు

ఈనాడు సుజాత మాటతో అవిడ గురించిన
 ఆలోచనలలో రాజారావు వ్యక్తి రి చిక్కిరవసాగాడు
 రాజారావుకు పెళ్లయిన కొత్తలో రాజారావు

చార్యతో కలిసి పట్నం వస్తాంటే తల్లి తనని కూడా
 కొడుకు రమ్మంటాడేమోనని ఎదురు చూసింది
 రాజారావు ఆ మాటోమీ ఎత్తక పోవడంతో నిరాశ-
 పడింది ఆ తర్వాత సంక్రాంతి పండ్లక్కి వచ్చి-
 నప్పుడు అవిడ తనంతట తానే అడిగింది కొడుకుని

బాబూ! రాజా ఇక్కడ ఒక్కడాన్ని వుండలేక
 పోతున్నానురా నేనూ నీతో వచ్చేస్తాను మీకు
 నేనేమీ అడ్డుగా వుండను మీరు పెట్టింది తింటూ-
 ఒక మూల పడి వుంటాను నన్నూ తీసుకెళ్లు
 నాయనా, దీనంగా అడిగింది

రాజారావు మనస్సు కరిగి పోయింది
 "అలాగే అమ్మా అనబోయాడు

ఈ సంభాషణంతా లోపలనుండి వింటున్న
 సుజాత భర్తని పిలిచింది
 రాజారావు లోపలికి వెళ్లాడు
 సుజాత కొపంతో ఎగిరిపడింది

'మనం కొత్త దంపతులం మనిద్దరం హాయిగా
 వుండకుండా మన మధ్య ఈ ముసలావిడ దేనికండి
 ఇక్కడ ఇల్లు వుందిగా! అవిడని ఇక్కడే వుండ-
 మనండి అంతగా కావాలంటే నెలకి ఏదో కొంత
 డబ్బు పంపించవచ్చు అందరినీ కూర్చోబెట్టి నేను
 చెయ్యలేను" అంది తీవ్రంగా!

సుజాత మాటలు సబబుగానే తోచాయి రాజా-
 రావుకి

"ఈసారి వచ్చినప్పుడు తీసుకెడతానమ్మా!" అని
 తల్లితో నమ్మకంగా చెప్పి వెళ్లిపోయాడు!

అంతే మళ్ళీ ఎప్పుడూ తల్లి దగ్గరకు వెళ్ల-
 లేదు వెడితే అవిడ వస్తానని వెంట పడుతుండేమో-
 నని భయం తనకి వీలయినప్పుడు డబ్బు
 పంపించి-అంతటితో బాధ్యత తీరిందనుకున్నాడు
 మళ్ళీ ఇన్నాళ్లకి అంటే దాదాపు అయిదేళ్ల
 తర్వాత తల్లిని తీసుకురావడానికి వెదుతున్నాడు
 అది కూడా ఆమెపై అభిమానంతో కాదు తన స్వార్థం
 కోసం తల్లి విమంతుండో?

"ఏమిటండీ! ఇంకా పడుకోకుండా అలా కూర్చు-
 న్నారే, సుజాత ప్రక్కకు వత్తిగిల్లుతూ అడిగింది
 "ఏం లేదు?"

"ఇంకా అవిషయమే ఆలోచిస్తున్నారా" అంది
 "అవును సుజా అమ్మ వస్తుందంటావా?" అను-
 మానంగా అన్నాడు

"మీకే అనుమానం అక్కర్లేదు అవిడ తప్పకుండా
 వస్తుంది మీరంటే చాలా ఇష్టం అవిడకి!"

అవలిస్తూ కళ్ళు మూసుకుంది

రాజారావు మనస్సు చివుక్కుమంది నిజమే?
 అమ్మకి తనంటే ఇష్టం తను ఒక్కగా నొక్క
 కొడుకవడం వలన ఎంతో ప్రేమతో పెంచింది తండ్రి
 చిన్నప్పుడే చనిపోయినా ధైర్యంగా నిలబడి తనకు
 చదువు చెప్పించింది అవిడ పస్తులుండి తన
 కడుపు నింపేది రాతనక- పగలనక తనకోసం
 కష్టపడి-అవిడ ఆరోగ్యం చెడగొట్టుకుంది

అటువంటి తల్లిని ఆనాడు నిర్లక్ష్యం చేశారు
 ఆవిడ బరువు బాధ్యతలు వహించాల్సింది పోయి
 ఆఫీడని మరింత మానసిక వ్యధకి గురి చేశారు
 ఆవిడని నెత్తి మీద పెట్టుకుని పూజించక మట్టి-
 పాలు చేశారు కళ్ళతో వేడుకున్నాకాలదన్నాడు ఛీ!
 తను కొడుకుకూరు దుర్మార్గుడు రాక్షసుడు అను-
 కున్నాడు రాజారావు!

అతడిలో పశ్చాత్తాపం కల్గనాగింది
 తన తల్లిని తీసుకొచ్చి- ఆవిడకో కష్టమూ కలగ-
 కుండా చూస్తాడు తను ఇన్ని రోజులు తను చేసిన
 అన్యాయానికి ప్రాయశ్చిత్తంగా ఆమెను ప్రాణం-
 కంది ఎక్కువగా అభిమానిస్తాడు

అతడిలో ఆవేశం ఆనందం కలగనాగాయి తను
 వెంటనే పూరు వెళ్ళాలి వీలైతే రోపే

తన పిలుపు కోసమే ఎదురుచూస్తున్న తల్లి తను
 పిలవగానే వచ్చేస్తుంది పాపం ఇన్నాళ్ళ నిరీక్షణలో
 ఆవిడ ఎంత అలిసి పోయిందో? మానసికంగా ఎంత
 క్రుంగి పోయిందో?

* * *
 సుజాత చెప్పిందంతా విని వర్షనమ్మ చిన్నగా
 నిట్టూర్చింది

'అత్తయ్యగారూ! ఇప్పుడు మా కుటుంబానికి
 మీరు ఎంతో అవసరం పిల్లల్ని పక్కంట్లో వుంచి
 ఆఫీసుకు వెళ్ళాలంటే చాలా ఇబ్బందిగా వుంది

అంటే పిల్లల కోసం నేను రావాలన్నమాట' అంది
 ఆవిడ

సుజాత కంగారు పడింది

ఆ రాత్రి ఆ నిశ్చల వాతావరణంలో ఒంటరిగా
 కూర్చుని తల్లి దగ్గరకు వెంటనే వెళ్లి పోవాలని
 ఆరాట పడనాగాడు రాజారావు

"అబ్బే అది కాదండి మీరు తెని లోటు ఇన్నాళ్లకు తెలిసొచ్చింది ఆ వయసు వేడిలో పెద్ద తప్పు చేశాం మీరు మమ్మల్ని క్షమించాలి" అంది సుజాత వేడికోలుగా!

కోడలు మాటలకు మనసులో నవ్వుకుంది ఆవిడ రాజారావు కల్పించుకున్నాడు

"అమ్మా ఇంకా ఎన్నాళ్ళిలా ఒంటరిగా వుంటావో నువ్వు పెద్దదాని వవుతున్నావ్ నిన్ను దగ్గర వుంచుకుని జాగ్రత్తగా చూడటం నా బాధ్యత. అందుకే నిన్నుమాతో తీసుకెళ్లడానికి వచ్చాం

కోడుకు మాటలు అమెకు బాధ కలిగించాయి తను ఆ రోజు కోడుకుని తీసుకెళ్లమని ఎంత బ్రతిమిలాడింది ఏడ్చింది కానీ నిర్లక్ష్యంగా వెళ్లిపోయాడు ఈనాడు తనతో అవసరం కాబట్టి ప్రేమ చూపిస్తున్నాడు. 'బాధ్యత' అంటూ పెద్ద మాటలు వాడుతున్నాడు అంతానటన "మోసం వంచన

ఈ లోకంలో అన్ని బంధం కంది తల్లి బిడ్డల బంధం గొప్పదంటారు కానీ ఈ రోజుల్లో అది కూడా స్వార్థ పురితమై పోయింది ఈ లోకంలో ఏదీ నిజం కాదు. ఏదీ శాశ్వతం కాదు

"అత్తయ్యగారూ" మనం రోపి బయలుదేరాలి నాకు సెలవు ఎక్కువలేదు"

వేటుపాటు

నగ్గుంగా చరిత్రాని
సీతుల్ని వలికనా
చేసున్నప్పుడు
అప్పున్నతి తిరు
నగ్గుంగా చరిస్తున్నా
సీతుల్ని వల్లస్తున్నా
మన భుష్తి
అదో గుటి వైతి

— కె. కేశవుపాటు
— కె. అశోకుపాటు

అందరూ ఆలోచించండి!

"సుజాతా ఇంటి వని ఆఫీసువని చేసుకోలేకపోతే నువ్వు వుద్యోగం మానేయకూడదు. వాడి కొచ్చేదీ నీ సంపాదనకి చాలు కదా అయినా డబ్బుకు మితం ఎక్కడ?" అంది ఆవిడ.

రాజారావు భయపడిపోయాడు
"అబ్బే సుజాత వుద్యోగం మానేస్తే చాలా కష్టం అమ్మా ధరలు మండిపోతున్నాయి ఇద్దరి సంపాదనా లేకపోతే ఎలా అమ్మా నీకు ఎక్కువేపనేం వుండదమ్మా సుజాత వుందిగా నువ్వు ఇంట్లో వుంటే చాలు అదే మాకు తృప్తి" అన్నాడు!

కోడుకు మాటలు ఆనందానికి బదులు దుఃఖం కలిగించాయి వర్షనమ్మకు!

'బాబూ ఇన్నాళ్లూ నువ్వు నన్ను రమ్మనక పోయినా బాధపడలేదు ఎవరి సంసారం వాళ్ల కుండటం మంచిదే కదా అని సరిపెట్టుకున్నాను ఇన్నాళ్లూ నువ్వు కొన్ని వేల మైళ్ల దూరంలో వున్నా నా ప్రక్కనే వున్నట్టుండేది కానీ ఈ రోజు నా దగ్గరకు వచ్చి నీ స్వార్థం కోసం నన్ను పిలిచి- మన మధ్య వున్న బంధాన్ని వుటుక్కున తెంచేశావు మనిద్దరం దగ్గరగా వున్నా మన మధ్య కొన్ని వేల మైళ్ల దూరం ఏర్పడేట్లు చేశావు! నువ్వు రాకుండా వున్నా బాగుండేదిరా అనుకున్న దావిడ మనసులో బాధగా!

"అమ్మా ఇక్కడేపన్నా బాకిలుంటే తీర్చేద్దాం సుజాత ఈ నామాన్లన్నీ సర్కేస్తుందిలే" అన్నాడు రాజారావు 'నాయనా నేను నీతో రోలేసురా" అంది ఆవిడ మెల్లగా!

జ్యోతి

డబల్ రిఫైన్డ్ వేరుశనగ నూనె

ధూమ ధూమలాదే కమ్మని వంటలకు చక్కటి రుచి కొరకు వంటనూనె

స్వచ్ఛమైన పరిటల్లమైన జ్యోతి డబల్ రిఫైన్డ్ వేరుశనగనూనె. మీ వంటకానికి పడినంతవల్ల కాళ్లత అతిథి మంచి వంటలు ఉప్పంతకాలం మకాం వేస్తుంది జ్యోతి 15.5 కేజీలలోనే కాక, మీరు కోరుకున్న సైజులలో 4 కేజీలు, 2 కేజీ లలో నూతా లభిస్తుంది

JYOTI DOUBLE REFINED GROUNDNUT OIL

వనంధైన వంటలకు చక్కటి నూనె

కయారు చెయ్యవారు ఆంధ్ర ఆంధ్రుల్లో రిఫైనరీ. (ప్ర. కాంతిబ్రదర్స్, కర్నూలు-518 001.

నూతన యవ్వనం సొందండి! సంతాన వంతులు కండి. చర్మ వ్యాధులనుండి విముక్తులు కండి. హస్త ప్రయోగమువలన కలుగు న ర ము ల బ ల హీ న త, శ్మి పు స్కలనము, అంగము చిన్నదగుట, ఆవసర కాలమందు అసంతృప్తి, సంతానము లేక పోవుట, సమస్త చర్మవ్యాధులకు అద్భుత చికిత్స! పోస్టు డ్వారా చికిత్స కలను.

"క్యాంపులు" : ప్రతి ఆదివారం 'భీమవరం' షణ్ముఖ లాడ్జిలో ఉదయం 8 గం. నుండి సాయంత్రం 6-30 గం. వరకు. ప్రతి నెల 1 మరియు 16 తేదీలలో 'రాజమండ్రి' హోటల్ ఆ వ్వ ర లో మధ్యాహ్నం 12 గం. నుండి రాత్రి 9 గం. వరకు.

డా॥ డి. మార్కండేయులు

ఆయుర్వేద బిషక్, సెక్స్ & స్కిన్ స్పెషలిస్ట్,
పార్కురోడ్, గుడివాడ. 521301
ఫోన్ : 522 & 540

సుజాత- రాజారావు నిశ్చేష్టలయ్యారు!

అమ్మా!

'అవును రాజా చిన్నప్పుడు నిన్నంత గారాబంగా పెంచానో? నీ చదువుకు ఎంత కష్ట పడ్డానో నీకు తెలుసా? నీకు పెళ్ళయ్యాక నీ నీడలో నిశ్చింతగా కాలం వెళ్ళ దీద్దామనుకున్నాను కానీ నువ్వు నన్ను రమ్మనోలేదు నేను వస్తానని బ్రతిమిలాడినా తిరస్కరించావు నన్ను ఒంటరిదాన్ని చేసి నీ దారి నువ్వు చూసుకున్నావు ఈ వయసులో తల్లి ఒంటరిగా ఎలా వుండ గలదో నీ ఆలోచించావా? ఈనాడు మీ అవసరం కాబట్టి నేను గుర్తుకొచ్చాను ఇన్నాళ్ళూ తిన్నానో, చచ్చానో కూడా పట్టించుకోలేదు ఇక్కడికివస్తే నీ వెంట పడతానని రావడం మానుకున్నావు, రాజా కన్నకొడుకులు కూడా స్వార్థ పరులైతే ఇక మాలాటి తల్లుల గతేమిటి బాబూ! అంది అవేదనగా'

ఇద్దరూ తలొంచుకున్నారు

రాజా! ఈ పూరు ఇప్పుడు ఇదివరకటి పల్లెటూరుకాదు బస్ గా మారింది నువ్వు గమనించే వుంటావు ఇక్కడ ఎన్నో ఆఫీసులు వెలిశాయి వుద్యోగాలు చేసే ఆడా మగా ఎక్కువయ్యారు మీలాగా పిల్లల సమస్యతో బాధపడేవాళ్ళు ఈనాటి పూరిలో చాలామంది వున్నారు నేను, ఒంటరిగా వున్నానని తెలిసి ఈ చుట్టు ప్రక్కల ఉద్యోగస్థులైన ఆధవాళ్ళ పిల్లల్ని చూడమని నన్ను కోరారు నేనూ ఒంటరితనంతో బాధపడుతున్నా కదా! అందుకో వెంటనే అంగీకరించాను ఈ వీధి చివర ఒక ఇల్లు తీసుకున్నాను వాళ్ళ పిల్లల్ని పొద్దున వదిలి సాయంత్రం తీసుకపోతారు నేను ప్రొద్దున నుండి సాయంత్రం వరకు అక్కడే వుండి వస్తాను నాకు సాయంగా ఒక పని పిల్ల కూడా వుంది బాబూ! రాజా! ఒకనాడు నీ పిల్లలతో ఆడుకోవాలని ఆశపడ్డాను! కానీ ఈరోజు నాకెందరో మనవలు మనవరాళ్ళు వున్నారు నాకిప్పుడెవరి చయాధర్యం అక్కల్లేమరా అబ్బాయి! ఆ పిల్లల మధ్య జీవిస్తాను! వారి మధ్య కన్ను మూస్తాను" అంది అవిడ

సుజాత, రాజారావు ఆశ్చర్యంతో వినసాగారు! తమ ఎదురుగా వుంది ఒక సామాన్య వ్యక్తి కాదు ఒక మహోచ్చిత శక్తిలా కనబడింది

రాజా! ఈనాడు నీ పిల్లలు చిన్న వాళ్ళు! వాళ్ళకు నా అవసరం వుంది కాబట్టి నన్ను ప్రేమతో రమ్మంటున్నారు వాళ్ళు పెద్దవాళ్ళయ్యాక నా అవసరం ఉండదు! కాబట్టి మళ్ళీ నన్ను, మీరు గొంటెయ్యవచ్చు! అప్పుడు నా పరిస్థితి ఏమిటి? నేనెక్కడికెళ్ళగలను? సన్నెవరాలనిస్తారు?

'అబ్బే అలా జరగవండి ఎదో చెప్పబోయారీద్యరూ! అవిడ అడ్డు పడింది

'ఒకప్పుడు మీరంటే పిచ్చి అభిమానం వుండేది!

ఇ'వేమన' పద్యాల

ఇది పవో కానుపు! ఇప్పుడున్నవోళ్ళు మాట ఎనటం లోదని, మీ మాట ఎన్నో కొడుకు సుట్టలన్నో- నన్ను చంపుతారేందుకు ఇట్టా?

పందిపిల్లవేయు వదియు నైదును గాక కుంజరంబునిను కోగమనో కటి యుత్తమ పురుషుండు నొక్కడే బాలురా విశ్వదాభిరామ వినురవేమ.

మిమ్మల్ని వదిలి వుండలేక మీ వెంట వస్తానని చిన్న పిల్లలా ఏడ్చాను! నన్ను కాలితో తన్నేసి వెళ్ళిపోయారు ఆ రోజు నేనెంత బాధపడ్డానో ఆ దేవుడికో తెలియాలి ఆ తర్వాత ఏ క్రణాన్నయినా నువ్వొస్తావేమోననేపిచ్చి భ్రమతో గడిపాను! నాయనా! నీకోసం ఏడ్చి ఏడ్చి ఈ కళ్ళల్లో నీళ్ళు ఇంకపోయిందిరా! నీ గురించిన ఆవేదనతో ఈ మనస్సు చచ్చిపోయింది ఈ జీవచ్ఛవం ఇప్పుడు నీకోసం వుపయోగపడుతుంది బాబూ ఒకనాడు నాకు నువ్వొక్కడివే కొడుకువి

ఈనాడు నాకెంత మంది కొడుకులు కోడళ్ళు వున్నారు! వీరి మధ్య హాయిగా వున్నాను అవిడ చాప మీద నుండి మెల్లగా లేచి నిలబడింది! నాయనా! ఇంక ఎక్కువ ప్రేమ నటించకండిరా! ఈ ముసలి తల్లి భరించలేదు! అమ్మా! సుజాతా! నాలాటి అత్తలు మీ పూళ్ళో కూడా వుంటారు! వాళ్ళతో మీ అవసరం తీర్చుకోండి" అని లోపలకు వెళ్ళిపోయిందావిడ!